

κκι τὸ Κορδῶνι νὰ γενῆ σὺν πρὶν Κορδοκρούμπκρο,
Ψιλλὴ λιγνὴ μου μίσπ.

Καλῶς τὴν τὴν Σαρκοστὴ, τὴν Καθαρὴ Δευτέρη,
ποὺ κληθροὶ κκι πικτρικὸι θὰ ρθῶσιν ἐδῶ πέρα,
κκι ὅσοις δὲν ἔβη κληθροὶ ἀπὸ τὸ Κερναβάλι
ἴσθ Σερικὴ Λεζικμὴν θὰ πέρη τοῦ Βιτάλη.

Καλῶς τὴν τὴν Σαρκοστὴ χωρὶς γκαρὶς κκι ἄσπετ,
ποὺ ἴσθ Ἀντιπολιτεῦσι φέρει διπλῆ νηστειά,
τὴν πρώτη τῆς Σαρκοστῆς, τὴν δευτέρη...τὴν ζέρετε,
κκτὴ δὲν ὑποφέρεται.

Καλῶς τὴν τὴν Σαρκοστὴ,
γεγῆ σκι, πατέρας δεσκατοὶ,
ποὺ σωφρονόντες θῆλθετε, νηράλιοι κκι Νήρωνες,
ν' ἀρχίσουν τῆς κοιλίης σκι οἱ στρόβιλοι κκι οἱ σίφωνες,
κκι ἕκαστα τὰ γουργουρητά, ποὺ φέρν' ἡ ραπουλάδα,
κκι ἴσθ ἐντὸς ἀκούονται κκι ἴσθ ἐκτὸς Ἑλλάδα.

Καλῶς τὴν τὴν Καθαρὴ,
— Ἄλέκο μου κκι Θεοδωρῆ —
ποὺ νέκ νομοσχέδια θὰ ἔμουν μὲ τὰ τσουβάλικα
κκι θὰ γενούν τῆληθινὰ τοῦ κράτους Κερναβάλια.

Φαδουλῆς κκι Περικλήτους, ὁ καθίνης νέτος σκότος.

Π. — Ἐρχεσαι ἴσθς Ἀπόμαρχος τὴν τόσην εὐωχίαν
νὰ κάνωμε κκι ἔμετι, μαρὲ, κκιμικὴ μονομαχία:
Μέσα ἴσθ τὸσον κρίσιμον τοῦ κράτους ἐποχὴν
βλέπεις πὼς ἐνὶ τοῦ συμφοῦ κκι τὸ μονομαχεῖν.
Φ. — Κι' ἂν θέλεις, βρέ, νὰ κτυπηθῆς κκι νὰ μονομαχήσῃς
κκι ἂν τρεῖς σταγόνες αἰμάτος ἐπιθυμῶ νὰ γίωσθ,
εὐθὺς ἐμδρόνητοι ζυπονοῦν οἱ δημοσιογράφοι
κκι ἔτσι σὲ πέρνει μυρωδιὰ κάθε λογῆς συναρί,
κκι τρέχει πίσω σου ντουνηξ ἀπ' ὅλας τῆς γωνίης
μ' ὅλα τὰ μέσα, Περικλή, στενῆς συγκοινωνίης,
μὲ σούστες, μὲ ποδιλάτικα, μὲ βιζέκι, μὲ κάρρα,
κκι σὺ δὲν ζέρες ποὺ νὰ πῆ, κκτῆδελοῦ μου κάρρα.
Π. — Ἐλα νὰ πῆμε ἴσθ ἡ Τρελλῶ, κκι ἕκει σὲ βεδαιόνω
πὼς δὲν θὰ βρισκεται κκεινὴ ἀφῆξ οἱ δρό μου μόνο.

(Παγαίνου πρὸς τὸν Ὑμητόν, μὲ μόλις πλησιάζου
ἐφημεριδῶν πάμπολλα λαγωνικὰ κυτάζου, κκι
κκι ἀκολουθοῦν κκι οἱ Σύλλογοι κκι ἡ Συντεχνίης ὅλαις,
κκι οἱ ξιφομάχ' οἱ ξυλίνοι πετοῦνε τῆς πιστόλαις.)

Φ. — Ἀπελπισίη, Περικλή...κκτὴ τί μουστρεθῆδες!..
δὲν ζεμπερδεύεις εὐκολὰ μὲ τῆς ἐφημεριδῆς.
Π. — Τότε νὰ πῆμε ἴσθ Δαρνί...
Φ. — Πῆμε, μὲ κκι ἕκει πέρα
ἢ νέκ πλάνη θὰ γενῆ τῆς πρώτης χειροτέρη.

(Τραβοῦν κκι οἱ δρό πρὸς τὸ Δαρνί κκι δρέπουν ἀφῆνης κλά-
δον,
μὲ πάλιν ἐμδρόνηται πληθὺς κκακμαράδων,
κκι ἔσαν ἴσθ σπῆτι σίμωσκιν τοῦ φιλανθρώπου Χιωτῆ
ἠθῆσαν ἔξω κκι οἱ τρελλοὶ μετὰ τοῦ Τσιγιώτη.)

Φ. — Δὲν ἴσθλεγα, βρέ Περικλή;...μὲ σὺ ποὺ νὰ τῆκού-
κκι μῆτε ἴσθ περιγωρα... [Σρς...
ἀδύνκτον νὰ κτυπηθῆς ἐντὸς τῆς πρωτεουσίης,

Π. — Τότε λοιπὸν ἴσθ τὴν Τῆνο.
Φ. — Καλὰ τὸ συλλογίστικος, ἕμος ἐγὼ προκρίνω
τὴν Κέρκυρα, βρέ Περικλή, ποὺχει μεγάλη πεινα
κκι κάνει διαδήλωσι νὰ φέρη τὴν ρολίνα.
Κι' ἀλλοίμονο ἴσθς Κόννηδες κκι σ' ὅλους τοὺς ἐν τέλει
κκι σ' ὅσοις δὲν τὴν θέλει.
Γερὸ παραθυρόφυλλο δὲν ὀζῆγ, Περικλήτο,
μῆτε κλειθὶ ἴσθς πόρτικος τοῦ θὰ μείνη κκι λουκέτο.
Π. — Ἐμπρός λοιπὸν ἴσθ Κέρκυρα...ψυχῆ μου Καρολίνα,
θὰ παῖξω τὴ ρολίνα.

(Παγαίνου μὲ ταχύτητα ἴσθ Πειρικὴ δρομαίαν,
πλὴν μόλις ἐπιπέσιον κκι τὴν προκυμαίαν
εἶδαν πὼς τοὺς ἐπέρμεναν οἱ δημοσιογράφοι
μὲ βάραις κκι ἄλλα σκάρη.)

Φ. — Αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται...
συνάδελοῦ μου, χαιρέτε.
Π. — Βρέ δημοσιογράφοι,
δὲν ἔχετε νισάρι;
Φ. — Νουέλο δὲν θὰ κάνωμε, μὲ σῆς ἂν ἀγαπῆτε
ἴσθ κκι χωρὶς ἕμας ἴσθ Κέρκυρα νὰ πῆτε.

Εἶπαν εἰς αὐτοὺς ἕκείνα
κκι ἐπιστρέφου ἴσθ Ἀθῆνα,
κκι τὸ βράδυ σ' ἕνα μέρος
ἔμνησαν ἰδικιτέρως,
κκι εἶπαν ἡ μονομαχία μ' ἕνα τρόπον μυστικὴν
τῆ μεσάνυκτα δι' ὅλων νὰ γενῆ συμβολικῶν.

Νύκτα τὸ λοιπὸν ἐβγῆκαν.
λαγωνικήπον εὐρήσαν,
κκι ἴσθ σκότος μὲς ἀρχίζου
δρό κανόνια νὰ γεμίζου.

Πρῆς ἡκούσθη ἴσθν ἀέρη,
πλὴν ἡ μάλας ἴσθαν πέρα,
διγῶς μυρωδιὰ νὰ πάρη τόσος κόσμος κερνηταῖς,
ποὺ ἴσθν ἄλλων τὴν κκιποῦρα πάντα φρινεταῖ γενναῖος.

Και καμπόδαις ποικιλίης, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἄγαπητὸς Βισαγγελεύς, ὁ νέος Ἀρμυροτίης,
ὁ Φιλοποῖμνη ὁ γλυκὸς, πῆρε κερῆσι πρώτης
τοῦ προσφιλῆς μου τοῦ γιγατῆ, τοῦ Πέτρου τοῦ Καμπάνη,
τὴν Καλλιόπιστικα δηλαδὴ, τῆς ὄρας παντεσπῆν.
ἴσθς γάμου κκι τὸν Φασουλή σκαμεικῶς τὸν φέραν,
κκι πρώτος μὲ βροχὴν εὐχὸν τοὺς νεονίμους ἐρχανε.

Τὸν Τύπον τὸν Ἐλευθερον, ἐφημεριδῆ νέαν,
ποικιλίαν, ἀνεξάρτητον, εἰς φρόνημα γενναίαν,
ποὺ διευθύνει δεξιῶς ὁ κύριος Ραζέλος,
τὴν συνιστῆ κκι ὁ Φασουλή, τῆς πολιτικῆς μέλος.